

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **P. O.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2017, č. j. 3157/DS/16-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 3. 2018, č. j. 30 A 26/2017 - 64, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení nadepsaného rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2017, č. j. 3157/DS/16-3. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Cheb ze dne 3. 11. 2016, č. j. MUCH 90141/2016, jímž byly zamítnuty námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče a kterým byl potvrzen záznam o dosažení 12 bodů ke dni 22. 9. 2016. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel navrhuje, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek, což odůvodňuje tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku jeho osobě hrozí nenapravitelná újma. Touto újмой je v případě stěžovatele ztráta zaměstnání z důvodu pozbytí řidičského oprávnění, kdy pro stěžovatele je mobilita nezbytná pro výkon práce. Stěžovatel pracuje u zaměstnavatele P. R., F. L., jako řidič. Ztrátou mobility tak vznikne stěžovateli nenapravitelná újma, kdy z postu svých pracovních zkušeností i věku bude jen těžko hledat uplatnění v jiném oboru, ve kterém by nebylo vyžadováno řidičské oprávnění. Další nenapravitelnou újмой je i možná újma finanční v době budoucí. Stěžovatel se nedomnívá, že by měl přiznaný odkladný účinek vliv na práva třetích osob, a odkladný účinek nijak neohrožuje veřejný zájem, neboť přestupky, na jejichž základě dosáhl stěžovatel dvanácti bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně v rámci nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

[2] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[3] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproporcionalitu újmy způsobenou stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[5] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh důvodným. Z odůvodnění návrhu stěžovatelem vyplývá, že ztráta řídičského oprávnění by mu znemožnila vykonávat jeho povolání. Jedná se tedy o intenzivní a reálnou újmu. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Odebrání řídičského oprávnění stěžovateli by mohlo představovat pro něj nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily. Pokud jde o druhou podmínku přiznání odkladného účinku, v daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Ani povaha spáchaných přestupků (např. nepřipoutání za jízdy) není taková, že by vytvářela významné obavy, že stěžovatel bude nebezpečný pro provoz. V tomto ohledu však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[6] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu